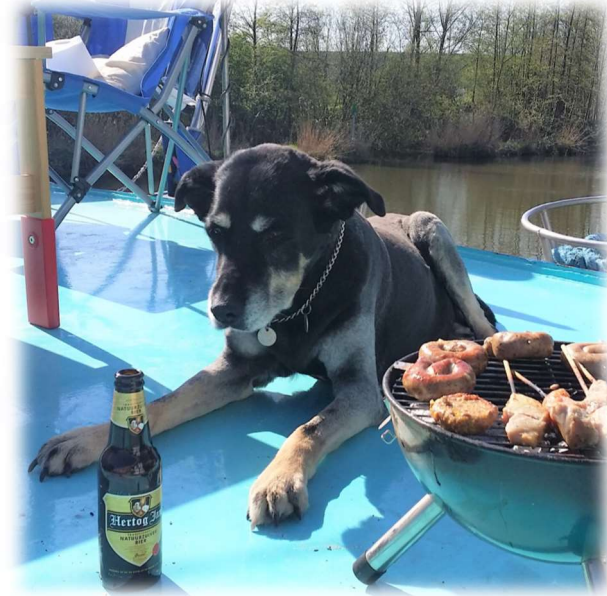

Mijn lieve Hertha,

Een kleine 15 jaar terug mocht ik jouw overnemen van de familie van Wijngaarden,
Jij kwam bij ons met 4 poten in goede aarden.
Je kwam van een boerderij, daar ging het niet altijd koek en ei.
Zij waren wel lief voor jouw, maar je lusten de kippen en schapen zowat rouw.
Je kwam vrolijk in ons huis, met jouw hadden we een echt thuis.
Je ging meteen met mij mee naar boord, daar waren vele andere geluiden, nog nooit van gehoord.
Na steeds een weekje varen ging we steeds terug naar het vrouwtje aan de wal, dan weer ravotten, zwemmen en spelen met de bal.
Van spelen en stoeien tot met je eten knoeien, zo ging je ook weer bij opa & oma Kok achter de kippen en koeien.
Zei waren uiteraard dan niet zo blij, kwam je met je staart tussen de benen naar mij.
Voor jouw was de boerderij een soort restaurant, maar later bewaakte je die voor opa en oma met poot en tand.

Ook bij andere opa en oma was je graag, daar lag je ook op je gemak maar waakte je ook braaf.
Lekker kroelen bij oma op de bank of opa in de stoel, je had eigenlijk overal een goed gevoel.
Net voor Damiën werd geboren, lag je bij het vrouwtje op de buik alles aan te horen.
Opa gaf je zijn eerste mutsje met wat bloed, daarna mocht er niemand meer aan komen, want wat waakte jij erg goed.
Zo pakte jij een paar maanden later stiekem zijn eerste koekje uit zijn hand, je keek me aan en at het op in je eigen mand.
Soms gaf je de kinderen een grom en een douw, ik werd soms wel kwaad maar ik vergaf het je gauw.
Van boerderijhond tot scheepshond het maakte je niet uit, als je maar bij mij was, dan hield je het overal goed uit.
Het rennen tussen de tank bij raffinaderijen, je kwam steeds terug, soms met wel konijnen later kwam ook Shenna erbij, je heb haar veel geleerd en geaccepteerd, je voelde je nog steeds vrij.
Hierdoor werd je meer actief, en zo werd Shenna de hazewind, ook een echte konijnen dief.
Samen spelen en ravotten in de tuin, kluijjes delen en gaten graven in het duin.
Met alles wat we deden wilde je maar al te graag mee, maar wat je niet zo lekker vond was het zoute water van de zee.
Van auto rijden tot fietsen, van bootje varen tot mee op de waterscooter, je blafte net zo hard als een scheepstoeter.
Je heb ook zekers veel pech gehad, vooral in de winter, dan was het zo glad.
Van aangereden door een auto tot aanvallen van een andere hond, met goeie rust en verzorging werd je weer super sterk en gezond.
Op den duur kwamen er medicijnen aan te pas, en merkte we dat je met je gezondheid aan het vechten was. Het ging weer een lange tijd goed, dat gaf ons hoop en moed.
Maar je werd ouder en ouder, maar liefst bijna 16 jaar. Je gaf ons veel liefde en vreugde, het mooiste gebaar.
Lieve lieve Hertha, bedankt dat je zoveel heb gegeven.
Je blijft voor altijd in ons hart, niet voor even!

Patrick Didden.